

46. ԼՈՂՄԱՆԻՆ ՆԱՆ ՉՈՔԱՆԸ

Լողմանին մին շատ պէն գլխոդ, հարուստ մարթ ա ինձմ։ Տա ծառայությունան տոն ար կյամ լիգլը պնռնալ ու շամադանալ։ Հղեննի մին ծի յա քրեհում, շամադաննեն քցնմ ծիլին յիրն, ինքյն էլ ծին նստում, հղն ինում բիդի տոն։ Ուրան նհրետ ծիլին տարը կյամ աւ Շատ ա կյամ, թա խրեգլ, տընսնում ըն, վընր տավարը հղեցը զրաղեն ըրածում ըն, իսկ շորանը մին զրաղ տընդ թիյն ա տովալ, կլըվուղներեն ա թիմնշա անում։ Լողմանին հղըցեն երե զոլին ըրածոդ մին կովու եշում ա, ծիծաղում։ Միյատարը գուռնում ա, թա ուրան յիրա յա ծիծաղում, լողմանուն ասում ա.—Տու իմ ծիս նստալ ըս, տոն ըս քյիննմ, ես էլ քու հետատ փըյադա կլամ ըմ, հնւն ինծյիրա յէլ ծիծաղում ըս, ծիյաս վընր եք, տես-տենըտ վընր ածե, քրեհըտ էլ ինծ հարկավընր չի, ես ետ ըմ տընունում։

Լողմանին տընսնում ա, վընր ծիյատարն իսկապես կղնըվալ ա, ասում ա.—Քըզյիրա չըմ ծիծաղում, էն կովընն յիրա յըմ ծիծաղում, մին սհաթան ետը ծըննական ա, դանան էլ ուրան մնան ա ինննական, ճակատը սիպտակ։ Չորանը մուտանում ա, ասում.—Տու գնդ չըս ասում, դանան ուրան հորը մնան ա իննական։ Հաքյին սիպտակ, դնդ ըսեցեր, վընր կովը մին սհաթան ետը պիտի ծնե, դնեն ճակատը չի սիպտակ, հնքյին ա սիպտակ՝ ծալած, տիրած ճըկատեն։

Իտի վրեր շատ հիշնթ ըն տամ, լողմանին նան շորանը շնրթ
ըն կյամ։ Լողմանին ասում ա.—Կովը մորթենք, թա դանան իմ
ասած իլնվ, տու ինձ իրեք հազդար մանեթ փող տաս, իսկ վրեր
քու ասածն ինի, ես քեզ իրեք հազդար մանեթ տամ, կովն էլ
հնլն քեզ ըխշադանք, մըեսը նան կաշին ծախե, հինշ օղում ըս
ըրա, հնլն մին պեն էլ քեզ խալաթ կանեմ։

Չորանը զարուլ ա անում։ Կովը մորթում ըն, տըհանում դա-
նան մորը փորումը հնքին ծալած, ճըկատեն տիրած, դընեն ճա-
կատը սիպտակ չի, հաքյին ա սիպտակ։ Լողմանին մնամ ա դար-
մացած, ասում ա.—Ես շատ կնրթնած, ախշարք տըհած մարթ
ըմ, պեննն տնն ա կյամ, վրեր տու ինձանն յէլ ըս շատ գյն-
դնմ։ Էտ հունց ա, վրեր տու շորան մարթ, ես՝ լողմանի, տու
գյիդացեր, ես՝ չէ։ Չորանն ասում ա.—Պեննն տնն ա կյամ, վրեր
ես քըզանա շատ ըմ գյնդնմ, էն վախտը, վրեր ես ու տու մորա
իլնլ ընք, մին պարի սհաթ ա իլնլ, մին իմաստուն սհաթ, ամմա
տու ինիլիս վախտը վընխճարն ռըմն տիմակն ա լնլ տուվալ, իմ
ինիլիս վախտը վընխճարն ռըմն վըննալը ռըմն պողն ա քո-
րալ, իմ փալըս վընակուն ա ինգյալ, քունը՝ տիմակը նան եղը,
տրա հետե յէլ ես շըրշըրվելավ, քյնսիր պիտի ապրեմ, տու՝ համ
դինք, համ հարուստ։

Լողմանին շուրանհն իրեք հազդար մընեթան կըման տնն ա
օնում մին քսակ վընսկե յէլ տամ, էլլա նըրնն հղըեն քյիննմ

